

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Název projektu: Galerie Klárov
Diplomant: Bc. Martin Soukup
Vedoucí projektu: doc. Ing. arch. Tomáš Hradečný

Prostor Klárova jako mimořádně atraktivní část Prahy má velký potenciál, avšak trpí absencí definice hodnot, které by tvořily srozumitelný rámec pro jeho zdravé fungování ve prospěch obyvatel a návštěvníků Prahy. Zatím je tedy pohřbu jen frekventovanou křižovatkou hromadné a individuální dopravy stejně jako pěším tahem z Pražského hradu dále na Malou Stranu nebo na Kampu. V nevhledných parcích nekoncepčně rostou roztočivé pomníky a slavně vybudovaný průchod Jelením příkopem střeží ozbrojenci uzavřený proti nebezpečným teroristům. Za daných podmínek můžeme vnímat návrh Galerie Klárov na místě dříve zastavěné parcely jako správnou akademickou úlohu.

Martin Soukup přichází se střízlivým konceptem domu, který odstíní zdravé jádro parku s trojicí vzrostlých stromů od rušné komunikace. Vstupy do parku přitom ponechává ve stávajících logických místech ve vazbě na Zámecké schody a pěší trasu k vestibulu metra. Hmotu objektu je adekvátní protiváhou Klárova ústavu přirozeně gradující na nároží do Valdštejnské ulice. Průchod spojující v parteru vyšší úroveň chodníku s nižší úrovní parku je překvapivě funkční, když jednak posiluje význam otevřeného veřejného prostoru a současně kryje oba vstupy do jednotlivých provozních částí budovy. Zpevněná plocha piazzetty umožňuje sezónní expanzi kavárny. Vnitřní uspořádání budovy odpovídá potřebám rozdělení pohybu veřejnosti a zaměstnanců galerie. Prohlídková trasa je přehledná a v rozumné míře využívá atraktivních výhledů na panorama Prahy. Horní osvětlení v převýšených sálech je voleno správně, ovšem pro zajištění rovnoměrnosti by se zřejmě neobešlo bez doplnění stínění. Ačkoli ze zahraničí známe řadu velmi kvalitních obdobně řešených budov galerií a muzeí, užití pohledového betonu s otiskem systémového bednění působí v kontextu památkové rezervace relativně tvrdým dojmem, což může být záměrem a současně otázkou k diskusi. Negativní efekt by však takové řešení mělo z hlediska prostorové akustiky v exteriéru budovy, a to směrem k protějším objektům. Pro vedení vzduchotechniky by měly být zvětšeny průřezy instalačních šachet ve vertikálních jádrech. Chybou z nepozornosti je opomenutí vjezdu do autovýtahu na úrovni přízemí, což by se nestalo při zakreslení okolních ploch do půdorysu.

Celkově hodnotím Martinův diplomní projekt jako zvládnutý bez závažných přehmatů, doporučuji jej přijmout a hodnotím stupněm C.

Tomáš Hradečný

V Praze 12. 1. 2019